RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Bruksela, 6 grudnia 2004 r.

15599/04

CRIMORG 145
ENFOPOL 191
EUROPOL 59
EUROJUST 98

WYNIK POSTĘPOWANIA

Od:	Sekretariat Generalny
Do:	Delegacje
Nr. poprz. dok.:	15126/2/04 REV 2 CRIMORG 140 ENFOPOL 184 EUROPOL 58 EUROJUST 96
Dotyczy:	Projekt decyzji Rady w sprawie wymiany informacji i współpracy dotyczącej przestępstw terrorystycznych

Podczas posiedzenia dnia 2 grudnia 2004 r. Rada określiła ogólne podejście w sprawie załączonego tekstu.

Następujące delegacje nadal mają zastrzeżenia zgłoszone przez parlamenty narodowe: FR/IRL/NL i UK.

Dnia 22 kwietnia 2004 r. Rada zwróciła się do Parlamentu Europejskiego o wydanie opinii.

ZAŁĄCZNIK

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

w sprawie wymiany informacji i współpracy dotyczącej przestępstw terrorystycznych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29, 30 ust. 1, 31 oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na nadzwyczajnym posiedzeniu dnia 21 września 2001 r., Rada Europejska oświadczyła, że terroryzm jest rzeczywistym wyzwaniem dla świata i Europy oraz że walka z terroryzmem będzie priorytetowym celem Unii Europejskiej.

(2) Dnia 19 października 2001 r., Rada Europejska oświadczyła, że jest zdecydowana na walkę z terroryzmem w każdej postaci na całym świecie i że będzie kontynuować swoje wysiłki w celu umacniania koalicji wspólnoty międzynarodowej do walki z terroryzmem w każdej formie i postaci, na przykład poprzez zwiększenie współpracy między służbami operacyjnymi odpowiedzialnymi za walkę z terroryzmem: Europolem, Eurojustem, służbami wywiadowczymi, siłami policyjnymi i organami sądowymi.

(3) W walce z terroryzmem kluczowe znaczenie ma to by odpowiednie służby miały możliwie najszersze i możliwie najbardziej aktualne informacje w odpowiednich dziedzinach. Wyspecjalizowane służby krajowe i organy sądownicze Państw Członkowskich oraz odpowiednie organy Unii Europejskiej takie jak Europol i Eurojust bezwzględnie potrzebują informacji aby realizować swoje zadania.

(4) Decyzja 2003/48/WSiSW z dnia 19 grudnia 2002 r. stanowi ważny krok naprzód. Trwałe zagrożenie terrorystyczne i złożoność tego problemu sprawiły, że istnieje potrzeba większej wymiany informacji. Zakres wymiany informacji musi być rozszerzony o wszystkie etapy postępowania karnego, z uwzględnieniem skazań, oraz musi obejmować wszystkie osoby fizyczne, osoby prawne, grupy lub podmioty, które są przedmiotem dochodzenia, przeciw którym wniesiono sprawę lub które zostały skazane za przestępstwa terrorystyczne.

(5) Cele wnioskowanego działania nie mogą zostać osiągnięte w zadawalający sposób przez Państwa Członkowskie działające w pojedynkę, dlatego, ze względu na potrzebę wzajemności, zostaną one lepiej osiągnięte przez Unię, która może odpowiednio działać zgodnie z zasadą pomocniczości. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

5a) Przy wymianie informacji, niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla kluczowych interesów bezpieczeństwa krajowego, sukcesu trwającego dochodzenia lub bezpieczeństwa osób, lub określonych działań wywiadowczych w dziedzinie bezpieczeństwa państwa.

(6) Niniejsza decyzja szanuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji, stosuje się następujące definicje:

a) „przestępstwa terrorystyczne" przestępstwa określone w art. 1-3 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie zwalczania terroryzmu[1];

[1] Dz.U. L 164 z 22.6.2002, str. 3.

b) „Konwencja o Europolu”: Konwencja z dnia 26 lipca 1995 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji [1];

c) „Decyzja Eurojust”: decyzja Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiająca Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością [2];

d) „grupa lub podmiot”: „grupy terrorystyczne” w rozumieniu art. 2 decyzji ramowej Rady 2002/475/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. oraz grupy i podmioty wymienione w Załączniku do Wspólnego Stanowiska 2001/931/WPZiB.

Artykuł 2

Wymiana informacji dotyczących przestępstw terrorystycznych

1. Każde Państwo Członkowskie wyznacza wyspecjalizowaną służbę w ramach swoich służb policyjnych lub innych organów ścigania, która, zgodnie z prawem krajowym, będzie miała dostęp do i będzie gromadzić wszystkie istotne informacje dotyczące i wynikające z dochodzeń w sprawach karnych, prowadzonych przez organy ścigania tego Państwa, odnoszące się do przestępstw terrorystycznych, oraz będzie przesyłać je do Europolu zgodnie z ust. 3 i 4.

2. Każde Państwo Członkowskie wyznaczy jeden, lub jeżeli jego system prawny na to zezwala, więcej niż jeden organ działający jako korespondent krajowy Eurojustu ds. zagadnień związanych z terroryzmem lub odpowiedni organ sądowy lub inny właściwy organ, który zgodnie z prawem krajowym ma dostęp do i może gromadzić wszystkie istotne informacje dotyczące ścigania sądowego i skazań za przestępstwa terrorystyczne oraz przesyłać je do Eurojust zgodnie z ust. 4a.

3. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że przynajmniej informacje dotyczące postępowania karnego, o których mowa w ust. 4 i informacje dotyczące ścigania sądowego i skazań za przestępstwa terrorystyczne, o których mowa w ust. 4a, które mają lub mogą mieć wpływ na dwa lub więcej Państw Członkowskich, gromadzone przez właściwe władze, są przekazywane do:

---

[1] Dz. U. L 316 z 27.11.1995, str. 2.
[2] Dz.U. L 63 z 6.3.2002, str. 1.

a) Europolu, zgodnie z prawem krajowym i postanowieniami Konwencji o Europolu, w celu ich przetwarzania; oraz

b) Eurojustu, zgodnie z prawem krajowym i tam gdzie przepisy decyzji Eurojust na to zezwalają, w celu umożliwienia Eurojustowi realizacji jego zadań.

4. Informacje, które mają być przekazywane Europolowi zgodnie z ust. 3 obejmują:

a) dane określające tożsamość osoby, grupy lub podmiotu;

b) działania objęte dochodzeniem i ich konkretne okoliczności;

c) rodzaj przestępstwa;

d) powiązania z innymi odpowiednimi sprawami;

e) wykorzystanie technologii komunikacyjnych;

f) zagrożenie związane z posiadaniem broni masowego rażenia.

4a. Informacje, które mają być przekazywane Eurojustowi zgodnie z ust. 3 obejmują:

a) dane określające tożsamość osoby, grupy lub podmiotu, która jest przedmiotem dochodzenia w sprawach karnych lub ścigania sądowego;

b) rodzaj przestępstwa i jego szczególne okoliczności;

c) informacje dotyczące prawomocnych wyroków za przestępstwa terrorystyczne i szczególne okoliczności towarzyszące tym przestępstwom;

d) powiązania z innymi odpowiednimi sprawami;

e) wnioski o pomoc prawną, z uwzględnieniem oficjalnych wniosków o udzielenie pomocy prawnej skierowanych do lub przez inne Państwo Członkowskie i odpowiedzi na nie;

5. Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, że wszelkie istotne informacje zawarte w dokumentach, aktach, informacjach, przedmiotach lub innych elementach dowodowych, zajętych lub skonfiskowanych w trakcie dochodzenia w sprawach karnych lub postępowania karnego w związku z przestępstwami terrorystycznymi, mogły być udostępniane tak szybko jak jest to możliwe, mając na względzie dobro trwających postępowań, władzom innych zainteresowanych Państw Członkowskich, zgodnie z prawem krajowym i odpowiednimi międzynarodowymi instrumentami prawnymi, w przypadku gdy dochodzenia prowadzone są lub mogą zostać wszczęte, lub ściganie sądowe ma miejsce w związku z przestępstwami terrorystycznymi.

Artykuł 3

Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze

W odpowiednich przypadkach, Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu ustanowienia wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, które będą prowadzić dochodzenia w sprawach karnych dotyczących przestępstw terrorystycznych.

Artykuł 4

Wnioski o pomoc sądową i wykonywanie orzeczeń sądowych

Każde Państwo Członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wnioski ze strony innych Państw Członkowskich w sprawie wzajemnej pomocy prawnej oraz uznawania i wykonywanie orzeczeń sądowych, w związku z przestępstwami terrorystycznymi były rozstrzygane jako sprawy niecierpiące zwłoki i traktowane w sposób priorytetowy.

Artykuł 5

Uchylenie istniejących przepisów

Decyzja 2003/48/WSiSW zostaje uchylona.

Artykuł 5 bis

Wprowadzenie w życie

Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki w celu przestrzegania przepisów niniejszej decyzji najpóźniej do [wstawić datę po upływie 9 miesięcy po wejściu w życie].

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli,

Przewodniczący *W imieniu Rady*